

FRANCISCO DE ESTRADA SJ

Hij preekte in het Latijn en in Leuven hingen ze aan zijn lippen.

De Latijnse preken in Leuven begonnen in 1543. Ze kenden meteen een immens succes. Het wonderlijke van de zaak was dat de predikant een piepjonge Spaanse jezuïet was. Zijn naam : Francisco de Estrada, kortweg Strada. Hij is in de geschiedenis van de jezuïeten de eerste grote predikant van een hele rij. Honderd jaar later zal hij als kanselredenaar overtroffen worden door de Fransman Louis Bourdaloue. Die was hofpredikant bij Lodewijk XIV en trok duizenden naar zijn preekstoel in de Notre-Dame.

Francisco de Strada sj was een van de jonge jezuïeten die in 1542 Parijs had moeten ontvluchten en naar Leuven kwam. Vrij jong had hij Spanje verlaten en was naar Italië getrokken. Daar had hij Ignatius ontmoet. In plaats van soldaat te worden werd hij jezuïet. Een georganiseerd noviciaat bestond toen nog niet. Men werd toevertrouwd aan een gevormde pater. De kandidaat werd een soort van leerjongen. Zo zal Strada gedurende vijf jaar novice blijven. Hij legt zijn geloften af te Leuven in maart 1543.

Reeds in Italië, in het Toscaanse Montepulciano, was hij beginnen preken in het Italiaans, een taal die hij nog niet volledig beheerste. De novice gaf er ook al de Geestelijke Oefeningen. En te Leuven ging hij verder. De eerste die hem als spirituele leider wou was dan nog wel de vicekanselier van de universiteit. De bekende Ruard Tapper uit Enkhuizen zou later een grote rol spelen in het concilie van Trente.

Zijn Latijnse preken waren een initiatief van [Pierre Favre sj](#). Strada bezat alle kwaliteiten van een goede kanselredenaar : klare, warme en sonore stem, bedacht gebarenspeel, de kunst om overtuigend over te komen. Maar wat met de inhoud? Strada had nog geen theologie gestudeerd. Het was Favre die de preken opstelde, plan en argumenten inclusief. Dit canvas werd dan door Strada versierd met oratorische vondsten en een rijke verbeelding. Succes verzekerd, toch in die tijd.

Strada begon zijn preken in de kapel van zijn pedagogie De Valk. Elke zondag groeide het aantal aanwezigen : studenten, religieuzen, professoren, magistraten. Onder de studenten zit Olivier Mannaerts (Manare) die later als provinciaal de jonge Belgische jezuïetenprovincie zal organiseren. Zijn leven lang zal hij zich de preken van Strada herinneren. Tot driemaal toe wordt verhuisd naar een grotere bidplaats. Tenslotte belandt Strada in de ruime parochiekerk van Sint-Michiels. Dit gebouw bestaat niet meer : het werd in 1781 afgebroken en de parochie verhuisde naar de jezuïetenkerk in de Naamse straat, samen met de naam Sint-Michiels.

Francisco de Estrada sj verlaat echter Leuven al begin 1544. Hij scheept te Antwerpen in met enkele van zijn studiemakkers van Parijs en negen Leuvense hoogstudenten die jezuïet willen worden. Strada gaat verder studeren in Portugal. Als gevormde predikant trad hij met veel bijval op in Italië en Spanje. Vele jaren van zijn latere leven waren tragisch. Toen Ignatius stierf in 1556 was het alsof ook het licht in Strada uitdoofde. Hij begon aan een melancholische depressie te lijden en leefde als een kluizenaar. Hij stierf te Toledo in 1584.